

Over-Skyldraadet maa nu vel formene, at de Takster, der er lagt til Grund ved Vurderingen 1920, har været for lave, men Raadet vilde dog for sit Vedkommende ikke anse denne Omstændighed som en Hindring for Benyttelsen af Jordvurderingen 1920 som Beskatningsgrundlag for Skovens Vedkommende, da der, som nævnt, maa antages at være en betydelig Ensartethed i Ansættelserne Skovene indbyrdes, og da der jo kun er Spørgsmaal om at anvende Jordvurderingen 1920 som Beskatningsgrundlag i et kortere Tidsrum.

Naar man vil give den bedst mulige Vejledning for Bestemmelsen af Skovjordens Værdi, kan man efter den indvundne Erfaring ved at gaa frem paa samme Maade som hidtil opnaa Resultater, som harmonerer godt indbyrdes, gennem en rigtig Klassedeling af Skovjorden. Hvad angaar Opgavens anden Side, Ansættelsen af de rette Takster for de forskellige Klasser, ligger Vanskeligheden navnlig i at finde det rette Prisniveau. Det synes nu rigtigst af Hensyn til denne vigtige Side af Opgaven at modificere Punkt 4, 1ste Stykke, i Finansministeriets Regler for Jordvurderingen, der undertiden er blevet misforstaaet (især Ordene „og Værdien af den forhaandenværende Træbestand ikke medregnes“).

Regelen kan formentlig formes saaledes:

„Ved Skovbrugsejendomme skal Jorden ansættes til den Værdi, som den antages at have, naar den anvendes til god Skovdrift. Det er altsaa ikke Værdien af Arealet befriet for Træer, der skal bestemmes, og heller ikke den samlede Værdi af Arealet og Træerne, men derimod Jordens Andel af den samlede Værdi af Jord og Træbestand, naar Jorden er i Anvendelse til god Skovdrift.“

Medens Klassedelingen kan være fast, maa Taksterne selvfølgelig variere fra den ene Vurdering til den anden efter Tidens Priser paa Jord og Skovprodukter.

Ved de Forvurderinger, som Over-Skyldraadet formentlig bør foretage forud for hver almindelig Vurdering, kan der sættes Takster for Skovjord af de forskellige Boniteter (Klasser) til Vejledning for Vurderingsraadene og for de sagkyndige Medhjælpere ved Skoves Vurdering. Ved Anvendelsen af Taksterne paa de enkelte Ejendomme maa der derhos tages Hensyn til Ejendommens særlige Forhold, navnlig dens mere eller mindre gode Beliggenhed for Afsætning af Skovens Produkter, særlig dens større eller mindre Afstand fra By, Jernbanestation, Havn eller Savværk.

Taksterne for Jorden i de forskellige Klasser bør sættes under Forudsætning af, at Skoven er Fredskov. Statsskove er vel ikke egentlige Fredskove, men kan betragtes, som om de er det, og det samme gælder for Skove, som uden egentlig at være Fredskove drives, som om de er det. Dette er ofte Tilfældet, f. Eks. fordi Fredskov og Friskov er saaledes blandet, at de ikke i Driften lader sig adskille. Hvis derimod Friskov udnyttes paa anden Maade end normal Fredskov, f. Eks. ved Salg af Byggegrunde, maa Jordvurderingen foregaa under særligt Hensyn til en saadan Udnyttelse. Punkt 4, 2det Stykke, i Finansministeriets Regler for Jordvurderingen bør formentlig ændres i Overensstemmelse hermed.

Særlige Bestemmelser for Jordvurdering af Plantager paa mager Bund behøves efter ovenstaaende Fremgangsmaade ikke. Over-Skyldraadet benytter Lejligheden til med Hensyn til Ejendomsskyld af Plantager at fremhæve, at der formentlig kunde være Grund til at give disse en længere Tids Skattefritagelse eller dog betydelig Skattelettelse, maaske endog i de første 60 Aar efter Tilplantningen.

Der har fra anden Side i Over-Skyldraadet været fremsat den Tanke, at Jordvurderingen af Skove kunde praktiseres saaledes, at Jordværdien — bortset fra Bygninger og Skove med en særlig stor opsparet Træmasse — sættes lig med Ejendomsskyldværdien i Analogi med, hvad der tilnærmelsesvis gælder ubebygget Agermark — hvor man for øvrigt ikke medregner det løbende Aars Afrøde — eller Byggegrund. Uden nærmere at gaa ind paa de Betragtninger, som anføres herfor, skal man blot betone, at man paa denne Maade ikke vilde fyldestgøre Jordvurderingens Hovedformaal — ved denne at se bort fra den væsentligste Del af de arbejdsskabte Værdier —, hvilket ved landbrugs- og al bymæssig Bebyggelse i Hovedsagen opnaas ved at se bort fra Bygningerne, medens det ved Skove bør opnaas ved at vurdere alene Jorden som træproducerende og se bort fra Trækapitalens særlige Udbytte. Ved en saadan Direkte Ansættelse af de enkelte Skoves Jordværdi vil der formentlig kunne faas et Skattegrundlag, der staar i passende Forhold til det, der gælder ved de øvrige Ejendomme.